

UNIVERZITA PALACKÉHO
V OLOMOUCI

Přírodovědecká fakulta

Katedra geografie

Ivana FRIEDRICHOVÁ

**SOUČASNÉ A ZANIKLÉ VODNÍ PLOCHY
V POVODÍ ODRY**

Bakalářská práce

Vedoucí práce: RNDr. Renata PAVELKOVÁ CHMELOVÁ, Ph.D.

Olomouc 2013

BIBLIOGRAFICKÝ ZÁZNAM

Autor (osobní číslo): Ivana Friedrichová (R10415)

Studijní obor: Učitelství geografie pro SŠ (kombinace Z-Bi)

Název práce: Současné a zaniklé vodní plochy v povodí Odry

Title of thesis: Recent and extinct water area (ponds and small water reservoirs) in the Odra river basin

Vedoucí práce: RNDr. Renata Pavelková Chmelová, Ph.D.

Rozsah práce: 41 stran, 6 vázaných příloh

Abstrakt: Bakalářská práce se zabývá mapováním současných a zaniklých vodních ploch v horním povodí Odry. Blíže se zaměřuje na současné využití zaniklých vodních ploch, porovnává jejich rozlohy a určuje typy půd, na kterých se v současnosti nacházejí. Dále se také zabývá současnými vodními plochami v ORP Nový Jičín. Vodní plochy, jsou rozděleny do příslušných kategorií, podle toho jak se nacházejí v krajině. U těchto vodních ploch se blíže věnuje uměle vytvořeným vodním plochám – rybníkům. U rybníků je bližší analýza zaměřena na jejich rozlohy a také na stávající účel v krajině. Nedílnou součástí práce jsou mapy studovaných vodních ploch a také fotodokumentace.

Klíčová slova: zaniklá vodní plocha, současná vodní plocha, mapování, rybník

Abstract: Bachelor thesis is focused on mapping of contemporary and extinct water areas in the upper reaches of the Odra river basin. Namely, it looks at present usage of extinct water area, compares their areas and determines present soil types. Thesis is also concerned with recent water areas in Nový Jičín province. Water areas are sorted out into categories based on their position in the landscape. Special interest is in the ponds and their analysis, considering their area, recent owners and purpose of their existence. Integral parts of the thesis are maps and pictures of studied water areas.

Key words: extinct water area, recent water area, mapping, pond

Prohlašuji, že jsem zadanou bakalářskou práci vypracovala samostatně pod vedením RNDr. Renaty Pavelkové Chmelové, Ph.D. a uvedla v seznamu veškerou použitou literaturu a zdroje.

V Olomouci dne:

Podpis:

Ráda bych na tomto místě poděkovala vedoucí mé bakalářské práce, RNDr. Renatě Pavelkové Chmelové, Ph.D. za její pomoc a odborné rady při zpracování mé bakalářské práce. Poděkování patří také mým rodičům za podporu během celého mého studia.

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
Přírodovědecká fakulta
Akademický rok: 2012/2013

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Ivana FRIEDRICHOVÁ**
Osobní číslo: **R10415**
Studijní program: **B1501 Biologie**
Studijní obory: **Geografie**
Biologie
Název tématu: **Současné a zaniklé vodní plochy v povodí Odry**
Zadávací katedra: **Katedra geografie**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cílem bakalářské práce je zmapování zaniklých rybníků a malých vodních ploch ve vybraném povodí a analýza současného využití těchto ploch. Součástí práce bude terénní šetření zjišťující pozůstatky po zaniklých rybnících a malých vodních nádržích v krajině. Práce bude odevzdána v tištěné a elektronické verzi dle zásad pro zpracování na katedře geografie.

Rozsah grafických prací: **Podle potřeb zadání**

Rozsah pracovní zprávy: **5 000 - 8 000 slov**

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

Andreska, J. : Lesk a sláva českého rybníkářství. Nuga, Padov, 1997, 166 s.

Dubravius, J. : O rybnících, Nakladatelství ČSAV, Praha 1953

Lipský, Z. : Sledování změn v kulturní krajině. Česká zemědělská univerzita, Praha, 2000, 71 s.

Míka, A. : Slavná minulost českého rybníkářství. Orbis, Praha, 1955, 59 s.

Nezeda, V. : Z historie choceňského rybníkářství: 1888-1963. Choceň, 1963

Vlček, V. (ed) et al. : Zeměpisný lexikon ČSR - Vodní toky a nádrže. Praha: Academia, 1984. 316s.

Vorel, P. : Základy historické regionalistiky, Univerzita Pardubice, Pardubice 2005

Vrána, K. , Beran, J. : Rybníky a účelové nádrže, Vydavatelství ČVUT, Praha 2002

Historické mapové podklady: I., II., III. vojenské mapování, mapy stabilního katastru.

Vedoucí bakalářské práce: **RNDr. Renata Pavelková Chmelová, Ph.D.**
Katedra geografie

Datum zadání bakalářské práce: **11. října 2012**

Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2013**

L.S.

Prof. RNDr. Juraj Ševčík, Ph.D.
děkan

Doc. RNDr. Zdeněk Szczyrba, Ph.D.
vedoucí katedry

V Olomouci dne 11. října 2012

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

CENIA – Česká informační agentura životního prostředí

DIBAVOD – digitální báze vodohospodářských vod

ČVUT – České vysoké učení technické

ha - hektary

ORP – obce s rozšířenou působností

TKSP – Taxonomický klasifikační systém půd

VÚV TGM - Výzkumný ústav vodohospodářský T. G. Masaryka

Obsah

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK	8
Obsah.....	9
Úvod.....	11
1 Cíle práce a metodika	12
1.1 Cíle práce.....	12
1.2 Metodika.....	12
2 Rešerše literatury	15
3 Vymezení a základní charakteristika zájmového území	16
3.1 Charakteristika řeky Odry	16
3.2 Povodí Odry	16
3.3 CHKO Poodří.....	18
3.3.1 Maloplošná zvláště chráněná území.....	19
4 Historie rybníkářství v České republice	20
4.1 Počátky rybníkářství.....	20
4.2 Zlatá éra rybníkářství	20
4.3 Rušení a zanikání rybníků	21
5 Historické vodní plochy	22
5.1 Velikost historických vodních ploch.....	22
5.2 Půdní typy historických vodních ploch.....	23
5.3 Zaniklé vodní plochy.....	24
5.3.1 Současné využití zaniklých ploch	25
5.4 Zachované rybníky z II. vojenského mapování.....	28
6 Současné vodní plochy.....	32
6.1 Analýza současných vodních ploch	32
6.1.1 Stručné vymezení území:	32

6.2 Rozdělení současných vodních ploch podle kategorií	33
6.3 Rozdělení současných vodních ploch podle rozlohy	34
Závěr.....	37
SUMMARY	38
Seznam použitých zdrojů	39
Literární zdroje	39
Ústní a písemné zdroje	39
Elektronické zdroje	40
Mapové podklady	40
SEZNAM PŘÍLOH	41

Úvod

Vodní plochy jsou součástí vodního systému a stejně jako voda jsou v naší krajině velice důležité. A to hned z několika hledisek. Nejenže vodní plochy zadržují vodu, ovlivňují také klima daných oblastí a jsou podstatnou složkou vodohospodářství. Vodní plochy, především rybníky, spoluvytvářely životní prostředí člověka již od počátků lidské společnosti. Již před dávnou dobou byly položeny základy starobylého českého rybníkářství a jeho evropské věhlasu. (Andreska, 1997) Zakládání rybníků patří k nejstarším oborům vodohospodářské výstavby, kterou lidstvo využívalo ve svůj prospěch (Hasík, 1974). Rybníky, mají na našem území dlouholetou historii. Podrobnější informace a první zmínky o vzniku rybníků na našem území, najdeme v historických pramenech starých několik staletí, jelikož rybníky a s nimi spojené rybníkářství plní svou funkci déle, než by se na první pohled zdálo. Nejstarší dochované zmínky hovoří o rybních již na konci 10. století. Avšak nejvíce rybníků vznikalo s rozšiřováním klášterů a za vlády Karla IV. Tzv. zlatý věk, doby své největší slávy, zažily během první poloviny 15. stol. až do druhé poloviny 16. století. Záhy bylo několik rybníků zničeno v období válek, rybníky byly vypalovány a rušeny. Postupem času, kdy se rybníky opět revitalizovaly, byly během 20. století v hojné míře v rámci rozvoje zemědělství přeměňovány v zemědělskou půdu.

Vodní plochy neodmyslitelně patří do krajiny přírodní i antropogenní. Přírodní vodní plochy stejně jako vodní plochy vytvořené uměle, tedy člověkem, mají v naší krajině významné postavení. Pravdou je, že s plynoucí dobou se funkce vodních ploch mění a člověk si je utváří k obrazu svému. V dnešní době se postavení vodních ploch v naší krajině lepší. Vodní plochy se udržují, některým se dostalo rekonstrukce a budují se vodní plochy nové.

V horním povodí Odry se nachází několik vodních ploch, které stojí za zmínku. Kromě ploch po několika zaniklých rybnících zde najdeme krásu současných vodních ploch, přírodních i uměle vytvořených, přirozeně splynutých s přírodou a příjemně dotvářejících krajinu.

1 Cíle práce a metodika

1.1 Cíle práce

Cílem bakalářské práce bylo zmapování a analýza historických vodních ploch podle map z II. vojenského mapování v horním toku Odry. U historických vodních ploch byla bližší analýza soustředěna na porovnání rozlohy a určení typu půd. Součástí analýzy historických vodních ploch bylo i rozdělení ploch na zaniklé a zachované rybníky z II. vojenského mapování. V druhé části se práce zaměřila jen na ORP Nový Jičín, kde bylo dalším cílem u současných ploch jejich rozdělení do funkčních kategorií. A následně vytvoření jednotlivých map vztahujících se k určené problematice.

Součástí bakalářské práce je příloha, v níž jsou obsaženy veškeré mapy analyzovaných vodních ploch, tabulky a také fotodokumentace vybraných vodních ploch.

1.2 Metodika

Metodika bakalářské práce byla zaměřena na analýzu a zmapování historických a současných vodních ploch. Za historické vodní plochy byly považovány všechny vodní plochy nacházející se na mapách II. vojenského mapování. Veškeré mapy, které jsou v mé bakalářské práci, jsem zhotovila v programu ArcGIS 10 poskytovaného firmou ESRI. Vrstva historických vodních ploch z II. vojenského mapování, mi byla poskytnuta katedrou geografie. Druhé vojenské mapování zvané taktéž Františkovo, bylo provedeno v Čechách v období 1836 – 1852 a vycházelo z I. vojenského mapování. Proti prvnímu vojenskému mapování znamenalo podstatné zlepšení, jelikož se mapovalo na osnově již vzniklých katastrálních map. (Z. Lipský, 1999) U historických vodních ploch jsem pomocí programu ArcGIS 10 zjistila původní velikost v hektarech. Dále byly zjišťovány typy půd, na kterých se v současnosti historické vodní plochy nacházejí. Pro zjištění údaje o půdách jsem využila Národní Geoportál INSPIRE, sekci typy půd podle TKSP. Historické vodní plochy byly rozděleny do dvou kategorií – zaniklé vodní plochy a zachovalé rybníky z II. vojenského mapování. U zaniklých vodních ploch bylo určováno současné využití těchto ploch v krajině. K této analýze jsem využila mapy katastrálního území, které jsou volně k dispozici v poskytnuté aplikaci – nahlížení do katastru nemovitostí na internetových stránkách Českého

úřadu zeměměřického a katastrálního. Sekundárním zdrojem pro srovnání správnosti zařazení současného využití zaniklých vodních ploch byly mapy základní a letecká z mapového serveru Mapy.cz. U zachovaných rybníků bylo zjišťováno, zda se jejich rozloha zvětšila nebo naopak zmenšila od dob II. vojenského mapování.

Dále se ve své práci věnuji také současným vodním plochám. Jako mapový podklad jsem využila databáze DIBAVOD Základní jevy povrchových a podzemních vod, konkrétně GIS vrstvu A05 – Vodní nádrže, dostupné z portálu VÚV T. G. Masaryka. Jelikož vrstva díbavodu A05 – Vodní nádrže není kategorizována, byly plochy rozděleny do funkčních kategorií. Inspirací pro vytvoření kategorií mi byl Generel rybníků a nádrží ČR od J. Benešové, který byl publikován ve Vodním hospodářství 2/3 v roce 1996. Kategorie pro vybrané území byly zvoleny následovně:

1) umělá vodní nádrž

Vodní útvar, který vznikl akumulací vody v přírodní prohlubni nebo uměle vytvořeném prostoru, který musí být vypustitelný. Vodní nádrže dělíme na přirozené a umělé. Umělé vodní nádrže, které vznikly lidskou činností, považujeme za vodní díla. (ČSN 75 0124, 2004)

2) malá vodní nádrž

Umělá vodní nádrž, která musí splňovat 2 následující podmínky - největší hloubka nádrže nepřesahuje 9 metrů a objem nádrže po normální hladinu není větší než 2 mil. m³. (Beran, Vrána, 2008)

3) rybníky

Uměle vybudovaná vodní nádrž určená především k chovu ryb, ve které lze regulovat vodní hladinu včetně možnosti jejího vypuštění a vylovení. (Pokorný, 2009)

4) požární nádrže a koupaliště

Tyto dva názvy jsou spolu úzce spjaty. Umělé koupaliště je stavba, která je buď krytá nebo nekrytá, zařízení sloužící ke koupání a je zpřístupněno veřejnosti. Jsou zde dodržovány hygienické předpisy a kvalita vody je upravována chemickými přípravky. Požární nádrže zařazujeme mezi umělé zdroje požární vody, které jsou vytvořeny uměle, za účelem boje proti požárům. Jako požární nádrže mohou posloužit i koupaliště, rybníky, studny a víceúčelové zdroje požární vody. (ČSN 75 2411, 2004)

5) přirozené nádrže

Jako přirozené nádrže jsou označovány jezera, zatopené pískovny nebo lomy, pinky, tůně i dostavená říční ramena, které mohou být průtočně nebo částečně vypustitelné. (Pokorný, 2009)

K této analýze jsem využila opět aplikaci nahlížení do katastru nemovitostí. Jako u historických ploch jsem i u stávajících vodních ploch porovnávala velikosti v hektarech pomocí programu ArcGIS. V této fázi práce proběhla úzká spolupráce s odborem životního prostředí v Novém Jičíně. Zde mi byl poskytnut spis s názvem Přehled o malých vodních nádržích a rybnících na území okresu Nový Jičín z roku 1967. Spis mi posloužil jako ucelený zdroj informací o rozlohách, objemech a účelech vzniku současných vodních ploch. Součástí práce byl také výzkum přímo v terénu. Terénní výzkum byl zaměřen na současný stav zaniklých rybníků, hledání pozůstatků po rybnících na místech určení – zbytky hrází, rákosový porost, podmáčená půda. A následné pořízení fotodokumentace zaniklých, ale i současných vodních ploch.

2 Rešerše literatury

Při tvorbě textů zaměřených na historii rybníkářství a obecnou charakteristiku vodních ploch bylo knih s tímto tématem dostatek. Stěžejním dílem, pro nastínění rybníkářské historie, byla publikace *Lesk a sláva českého rybářství* od Jiřího Andresky. Publikace poskytuje podrobný přehled dějin rybníkářství od počátků rybníkářství kolem 12. století až po 20. století. Dále dílo pojednává o nejznámějších stavitelích rybníků, kterými byly Štěpánek Netolický a Jan Krčín z Jelčan a Sedlčan. Další významnou osobou zabývající se rybníkářstvím byl olomoucký biskup Jan Dubravius, který napsal latinský spis *O rybnících*. Jedná se o jednu z prvních publikací, jež sloužila jako učebnice základů rybníkářství pro celou Evropu. Z díla je patrné, že Jan Dubravius se v tomto oboru velice dobře vyznal. Dalšími díly, které mi napomohlo lépe pochopit uvedenou problematiku, byla publikace Aloise Míky *Slavná minulost českého rybníkářství*. Ve *Vlastivědě moravské* byly hledány informace, které by napovídaly o vzniku rybníků v povodí horního toku Odry. Při popisu obecné charakteristiky vodních ploch, jsem využila skriptu ČVUT v Praze - *Rybníky a účelové nádrže*. Autoři publikace se věnují problematice malých vodních nádrží, projektové činnosti, technickému řešení a stavbě malých vodních nádrží. Další publikací, která byla využita při zpracování textů obecnější povahy, je kniha *Vodohospodářská výstavba a životní prostředí člověka od Otakara Hasíka*. Kromě nezbytné historie, pojednává publikace o začlenění rybníků do krajiny, estetické funkci rybníků a vlivu na životní prostředí. Při zpracování konkrétního tématu rybníkářství v horním povodí Odry, nebyly k dispozici téměř žádné knižní zdroje. Je to dáno tím, že většina publikací pojednávajících o rybníkářství se věnuje významnějším oblastem, jako jsou například území Třeboňska, Jižních Čech nebo Jižní Moravy. Následovalo tedy bádání ve státním okresním archivu Olomouc. Bohužel mnoho inventárních záznamů z vodohospodářské sekce Krajského národního výboru zaniklo během záplav v roce 1997. Významným zdrojem informací byly inventární záznamy ze schůzí odborné komise pro dílčí povodí Odry, Opavy, Olše a Ostravice z roku 1952. Dalším zdrojem informací o vodních plochách byl *Přehled o malých vodních nádržích a rybnících na území okresu Nový Jičín* z roku 1967. Přehled obsahuje ucelené informace o vodních nádržích, např. rozlohy, objemy, správce a účely vzniku těchto nádrží. Tento spis mi byl poskytnut k nahlédnutí na odboru životního prostředí v Novém Jičíně.

3 Vymezení a základní charakteristika zájmového území

Pro potřeby své bakalářské práce jsem si vymezila území dle rozvodnic III. řádu řeky Odry. Jedná se o povodí horního toku Odry. Do vybraného území zasahuje menší část Olomouckého kraje s obcemi s rozšířenou působností Hranice a Olomouc. Mnohem větší část území zaujímá kraj Moravskoslezský s následujícími obcemi s rozšířenou působností Vítkov, Opava, Odry, Nový Jičín, Bílovec, Ostrava, Kopřivnice, Frýdek – Místek, Frenštát pod Radhoštěm.

3.1 Charakteristika řeky Odry

Řeka Odra pramení v Oderských Vrších severozápadně od obce Kozlov v nadmořské výšce 633 m n. m. Na území České republiky Odra zaujímá délku 131,7 km, protéká Moravskou bránou, postupuje směrem k Ostravské pánvi a dále ke státním hranicím s Polskou republikou. Řeka tvoří asi 8 km státní hranici s Polskem a u Bohumína, v nejnižším bodě celého povodí 190 m n.m., opouští Českou republiku. Zbývající část toku Odry, která je mimo Českou republiku až po ústí Baltského moře má délku 734 km. Na území České republiky je oblast povodí protáhlého tvaru ve směru SZ – JV. Oblast povodí Odry se na našem území sestává z 12 základních povodí 3. řádu. V oblasti Ostravské pánve se vějířovitě stékají tři nejvýznamnější přítoky. Z beskydské strany jsou to řeka Ostrava a Olše, z jesenické řeka Opava. Ačkoliv má povodí Odry relativně malou rozlohu, je značně výškově členité. Tato skutečnost je dána polohou mezi horskými masivy Beskyd a Hrubého Jeseníku a zároveň otevřením k severu do Slezské nížiny. Více než 80% plochy povodí dosahuje nadmořských výšek mezi 200 až 600 m n. m. Pouze na 5% území výška terénu přesahuje 800 m n. m. (Povodí Odry, 2007)

3.2 Povodí Odry

Převážná část povodí Odry v České republice leží na území Moravskoslezského kraje. V Moravskoslezském kraji oblast povodí Odry zasahuje do správních obvodů 22 obcí rozšířenou působností, a to Bílovce, Bohumína, Bruntálu, Českého Těšína, Frenštátu pod Radhoštěm, Frýdku – Místku, Frýdlantu nad Ostravicí, Havířova, Hlučína, Jablunkova, Karviné, Kopřivnice, Kravař, Krnova, Nového Jičína, Oder, Opavy, Orlové, Ostravy,

Rýmařova, Třince a Vítkova. Menší část povodí, která zahrnuje i pramen řeky Odry v Oderských vrších se nachází v kraji Olomouckém. V tomto kraji řeka Odra zasahuje do 4 správních obvodů obcí s rozšířenou působností, a to Hranic, Jeseníku, Šternberka a Olomouce. V povodí Odry je celkem 322 obcí, z toho 42 měst. Největším městem je Ostrava, následuje Havířov a Karviná. Počet obyvatel žijících v povodí Odry v České republice činí 1 293 869, střední hustota osídlení obyvatel je 212 obyvatel na 1 km², což výrazně přesahuje celostátní průměr 130 obyvatel na 1 km². Nej hustěji osídlená je severovýchodní část povodí, tedy Ostravsko a Karvinsko. Naopak nejméně osídlené jsou horské oblasti Jeseníků a Beskyd, z měst je to okolí Bruntálu, Javorníku a Krnova. (Český statistický úřad, 2013)

Dle Quittovy klasifikace spadá povodí Odry do dvou klimatických oblastí mírně teplé a oblasti chladné. Průměrný dlouhodobý úhrn srážek činí pro oblast povodí Odry 818,1 mm. Hodnota dlouhodobého úhrnu srážek byla naměřena za období 1961 – 1990, toto období je považováno WMO (Světovou meteorologickou organizací) za standardní klimatické období. (Tolasz a kol., 2007) Průměrná dlouhodobá roční teplota vzduchu oblasti je 7,1 °C, nejteplejším měsícem je červenec s průměrnou dlouhodobou teplotou vzduchu 16, 3 °C, naopak nejchladnější měsíc je leden s průměrnou dlouhodobou teplotou vzduchu -3, 1 °C. Maximální dlouhodobý roční úhrn srážek byl naměřen na stanici Lysá hora a činí 1390 mm. Naopak minimální dlouhodobý roční úhrn srážek je 557 mm a byl naměřen na stanici Litultovice, v oblasti dešťového stínu na Opavsku. (Povodí Odry, 2007)

Na území České republiky leží povodí Odry na rozhraní systémů Hercynského a Alpinského. V rámci geomorfologické regionalizace (Demek, 2006) se nachází v oblasti povodí tří provincie – Česká Vysočina, Západní Karpaty a Středoevropská nížina. Středoevropská nížina zasahuje do povodí ze severu pouze okrajem do Slezské nížiny, konkrétně celkem Opavské pahorkatiny. Subprovincie Vněkarpatské sníženiny (celky Moravská brána a Ostravská pánev) rozděluje povodí na východní a západní část. Západní část tvoří Jesenická oblast s celky Rychlebské hory, Vidnavská nížina, Žulovská pahorkatina, Zlatohorská vrchovina, Hrubý a Nízký Jeseník. Východní část povodí obsahuje celky Podbeskydské pahorkatiny, Moravskoslezské Beskydy, Jablunkovské mezihoří, Jablunkovská brána a západní výběžek Slezských Beskyd. Z hlediska regionální geologie zasahuje povodí do obou základních geologických jednotek Českého masivu i Západních Karpat.

Z půdních typů, které se v povodí vyskytují, zmíníme ty, které přesahují alespoň 5% celkové plochy území. Fluvizemě jsou půdy, které vznikají z povodňových sedimentů

jílovitohlinité až hlinitopísčité zrnitosti. Sedimenty obsahují velké množství živin, tudíž jsou využívány k pěstování plodin. Největší zastoupení mají v nivě Odry dnešního CHKO Poodří. Fluvizemě bývají dobře provzdušněné a pórovité, dochází u nich k vymývání jílu do akumulačního horizontu. V povodí se nachází v Ostravsko – karvinské pánvi až po Moravskou bránu. Kambizemě jsou hnědé lesní půdy s vysokou schopností pórovitosti a do značné míry jsou využívány zemědělsky. Nacházejí se v nižších polohách horských oblastí Beskyd a Jeseníků. Podzoly se vyskytují zejména pod jehličnatými lesy a vřesy. U podzolů je podpovrchový horizont, který je vybělený organickými kyselinami. V povodí zauímají oblasti Nízkého Jeseníku a Oderských vrchů. Pseudogleje se vyvinuly na uloženinách s vyšším obsahem jílu. Vzhledem k malé úrodnosti jsou půdy využívány pod trvalé travní porosty. V oblasti se nacházejí v podhůří Beskyd a na Jesenicku. (Povodí Odry, 2007)

Lesnatost povodí je 38,5 % plochy lesa a patří k největším v České republice. V druhové skladbě převládají jehličnany se 73,9 %, zbylá část 26,1 % připadá listnatým lesům. Největší zastoupení v jehličnatém lese má smrk, modřín a borovice. K nejvíce zastoupeným listnáčům patří buk, dub a lípa. (Povodí Odry, 2007)

3.3 CHKO Poodří

Chráněná krajinná oblast Poodří se nachází v Moravskoslezském kraji a zasahuje do území obcí s rozšířenou působností Příbor, Ostrava, Odry, Nový Jičín a Bílovec. Chráněná krajinná oblast Poodří (dále jen CHKO Poodří) byla zřízena 1. května 1991, vyhláškou ministerstva životního prostředí České republiky. Řeka Odra tvoří osu oblasti a protéká jí v délce 57,5 km. Charakter přirozeného silně meandrujícího toku s každoročním zaplavováním rozsáhlých částí nivy, zůstal zachován ve značném rozsahu. Podstatnou součástí hydrologické sítě oblasti jsou stará vodní díla, ke kterým patří náhony přivádějící vodu do rybníků. K nejvýznamnějším náhonům patří Mlýnka neboli Oderská strouha. Tento náhon zásobuje rybníční soustavy v Polance nad Odrou, Jistebníku a Studénce. V CHKO Poodří dochází několikrát ročně k povrchovým rozlivům, především v období jarního tání sněhu. Zaplavované území má rozlohu okolo 20 km², což tvoří přibližně ¼ chráněné oblasti. Jedním z hlavních úkolů ochrany přírody je zachování přirozeného režimu povrchových rozlivů a tím uchování nivního ekosystému. Niva Odry má i protipovodňový význam a ochraňuje před povodněmi níže položená území, zejména město Ostravu. V současnosti je v CHKO Poodří 58 obhospodařovaných rybníků, sdružených do 7 rybníčních soustav. Celková plocha rybníků činí zhruba 688 ha, tj. přibližně 8,5% území. CHKO Poodří byla

v roce 1993 přiřazena k světově významným mokřadním územím Ramsarské konvence. (Správa CHKO Poodří, 2012)

3.3.1 Maloplošná zvláště chráněná území

V maloplošných zvláště chráněných územích jsou chráněny nejcennější lokality z CHKO Poodří. Celková plocha maloplošných zvláště chráněných území (dále jen MZCHÚ) činí 681,76 ha, tedy 8,36 % její rozlohy. Na území CHKO Poodří se vyskytuje celkem 9 zvláště chráněných území, včetně 1 národní přírodní rezervace, 6 přírodních rezervací a 2 přírodních památek. (Správa CHKO Poodří, 2012)

Vybraná maloplošná chráněná území:

NPR Polanská niva

Národní přírodní rezervace zaujímá rozlohu 122,30 ha a nachází se v katastrálním území Polanky nad Odrou. Předmětem ochrany je ukázka lužního lesa v nivě řeky Odry s mrtvými rameny a meandrujícím tokem, navazujícími rybníky a lužními společenstvy. Do Polanské nivy zasahují rybníky Velký a Malý Vaček a Kačírek.

PR Kotvice

Přírodní rezervace Kotvice zaujímá rozlohu 105,48 ha a patří ke katastrálnímu území Nová Horka. Chráněná je biocenóza rybníka Kotvice s rozsáhlými litorálními porosty a s bohatou vodní květenou a hnízdištěm vzácných druhů ptáků.

PR Bartošovický luh

Přírodní rezervace Bartošovický luh má rozlohu 296,91 ha a nachází na katastrálním území obcí Bartošovice, Hulovice, Pustějov a Hladké Životice. Chráněnou oblastí je přirozeně meandrující tok Odry, ekosystém Horního Bartošovického rybníka s četnými prameništi a lesními mokřady.

PR Bažantula

Rozloha přírodní rezervace činí 36,16 ha a náleží do katastrálního území Studénky. Chráněný je druhově bohatý rybníční ekosystém se vzácnými rostlinami společenstvy a rozmnožování zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů.

4 Historie rybníkářství v České republice

4.1 Počátky rybníkářství

Nejstarší dochované zprávy o rybníce pochází již z konce desátého století. Tehdy existovala poblíž Prahy osada zvaná Rybníček. Jméno, této dnes již zaniklé osady, se zachovalo v názvu ulice Na rybníčku, která leží poblíž Karlova náměstí. I když tento název nemůžeme považovat za přímý důkaz nějaké staré formy rybničního hospodářství, alespoň naznačuje, že v dané lokalitě nějaký rybníček musel být, když dal název celé osadě. Nejen v Čechách, ale i na Moravě vznikaly rybníky velmi brzy. Už v roce 1087 jsou zaznamenány dva rybníky, Vydoma a Tekalec, které patřily ke statkům kláštera Hradiště u Olomouce. (Andreska, 1997) Podle p. Šusty jsou za nejstarší rybníčky pokládány tzv. návesáky. Návesáky sloužily jako zásobárna vody, lidé se zde myli, v létě koupali, napájela se tam hospodářská zvířata, ale hlavně to byla zásoba vody pro případ požáru. (Andreska, 1997) Rybníky byly zakládány z vodohospodářských důvodů a také z potřeby rybí produkce. Dalšími funkcemi rybníků byla ochrana před záplavami, poskytování vodní energie a zásobárna vody pro mlýny, pivovary a další provozy. (Hurt, 1960)

Nejstarší rybníky ve volné krajině nacházíme na území bývalých klášterních panství, z období takzvané klášterní kolonizace v 11.–13. století. Počátkem poloviny 14. století písemné zmínky o budování rybníků nápadně přibývají. Největší zásluhu na růstu nově zbudovaných rybníků má Karel IV., který podporoval výstavbu rybníků na královských statcích a k jejich výstavbě nabádal i ostatní feudály v zemi. I když byl ve 14. století patrný nárůst rybníků, nebylo tomu tak na celém území českého království. V oblasti Slezska, v příhodné krajině povodí řek Odry a Opavy, není o rybnících až do 14. století žádná zmínka. Teprve na přelomu 15. a 16. století zasáhl i do Slezska zlatý věk rybníkářský. Byly zde stavěny první rybníky a zanedlouho po nich i celé rybniční soustavy. (Andreska, 1997)

4.2 Zlatá éra rybníkářství

Zlatou érou nebo také zlatým věkem rybníkářství označujeme období druhé poloviny 15. století a první poloviny 16. století, jelikož většina rybníků v naší zemi pochází právě z tohoto období. Po husitských válkách byly rybníky jedním z nejvýnosnějších hospodářských podniků. K jejich zakládání dochází prakticky všude, kde jsou alespoň trochu vhodné

podmínky po stránce hospodářské a technické. Nebylo možné je postavit kdekoliv, ale pouze v místě, kde tekla voda anebo odkud ji bylo možné zase odvádět. Zpravidla v místech luk, pastvin a polí. (Hurt, 1960) V 16. století zaujali přední místo mezi rybníkáři dva olomoučtí biskupové, Stanislav Thurza a jeho nástupce Jan Dubravius. Jejich zásluhou došlo ke zvelebení rybníčních hospodářství biskupských velkostatků na celé severní a střední Moravě. Jan Dubravius napsal latinský spis „De piscinis“ (O rybnících), který se stal učebnicí, ze které se učila základům rybníčního hospodářství celá Evropa. (Andreska, 1997)

4.3 Rušení a zanikání rybníků

Nemalé ztráty způsobila v rybníkářství třicetiletá válka. Během války značně poklesl počet obyvatel a celá země pustla. Zpustly také rybníky, na čemž měli největší zásluhu vojáci bojujících armád, kteří rozkrádali ryby, ničili rybníční zařízení a také rybníky vypouštěli. Největší zánik rybníků začíná během 18. století. Rybníky se začaly měnit na pole a louky. (Andreska, 1997) Příčinou tohoto obratu byla změna celého hospodářského systému. Těžiště zemědělské výroby se pomalu přesouvá k intenzivnějšímu pěstování a obilnářství. (Míka, 1955) Nevyhovující trojstranný systém, který ponechával jednu třetinu polí jako úhor, byl nahrazen střídavým hospodářstvím. Zaváděly se nové pícniny jako vojtěška, jetel a zintenzivnilo se také pěstování brambor. Přejít na nové pícniny a větší péče o louky, umožnil vznik stájového chovu. Zároveň také stoupala výroba stájového hnoje, což umožňovalo lepší hnojení polí. Kvůli nedostatku luk pro výrobu sena, museli rolníci využívat každý kousek země, tedy i plochu po zrušených rybnících. I povodně a strhání hrází byly příčinou rušení rybníků. V mnoha případech se zničená hráz a tudíž i rybník neobnovily, jelikož nebyl dostatek financí nebo pracovní síly. (Andreska, 1997)

Dalším podnětem k rušení rybníků bylo zrušení nevolnictví. Mezi bývalými nevolníky nastal „hlad po půdě“ a uvolněné pozemky po rybnících byly ihned k dispozici pro pěstování zemědělských plodin. S rozvojem pěstování cukrové řepy v 19. století, docházelo k zanikání dalších rybníků, jelikož vysušené dna rybníků byly považovány za velice příznivé pro pěstování této plodiny. (Vrána, Beran, 2008)

5 Historické vodní plochy

Historické vodní plochy, jsou všechny vodní plochy, které najdeme na mapách z II. vojenského mapování. Na zkoumaném území horního toku Odry, vymezeného podle rozvodnic III. řádu, se nacházelo 110 historických vodních ploch.

5.1 Velikost historických vodních ploch

Velikosti historických vodních ploch byly na analyzovaném území ve velkém rozmezí. Nalezneme zde plochy, které nedosahují velikosti ani jednoho hektaru. Takových ploch je na území více než polovina a to 57,28 %, konkrétně se jedná o 63 historických vodních ploch. Dále jsou zde plochy, které naopak přesahují velikost jednoho hektaru. Těchto ploch najdeme na území 47, tedy 42,72 %. (Tab. 1)

Tab. 1: Počet historických vodních ploch podle velikosti plochy

Velikost historické vodní plochy (ha)	Počet historických vodních ploch	Počet historických vodních ploch (%)
méně než 0,10	13	11,82
0,11 – 0,30	25	22,73
0,31 – 1,00	25	22,73
1,01 – 3,00	15	13,64
3,01 – 10,00	15	13,64
10,01 – 30,00	6	5,44
30,01 a více	11	10

Nejvíce vodních ploch bylo během druhého vojenského mapování zaznamenáno s rozlohou v rozmezí od 0,11 do 0,30 hektarů a od 0,31 do 1,00 hektarů. V obou skupinách se jednalo o 25 vodních ploch. Druhou největší skupinou v počtu historických ploch, byly vodní plochy s rozlohou od 3,01 do 10,00 hektarů. Dále se zde nacházelo 11 vodních ploch, jejichž rozloha přesáhla 30,01 hektarů. (Tab. 2)

Tab. 2: Počet historických rybníků s rozlohou větší než 30,01 hektarů

Velikost historické vodní plochy(ha)	Počet historických vodních ploch	Počet historických vodních ploch (%)
30,01 – 40,00	3	27,27
40,01 – 50,00	4	36,36
50,01 – 60,00	2	18,18
60,01 a více	2	18,18

5.2 Půdní typy historických vodních ploch

Nejčastějším půdním typem nacházejícím se na historických vodních plochách byla fluvizem glejová. Zaujímá 40 % všech půdních typů, které se vyskytují na vybrané lokalitě historických vodních ploch. Název fluvizem je odvozen od latinského řeka – fluvius. Dříve byly fluvizemě nazývány také nivní půdy. Fluvizemě jsou půdy říčních niv, které jsou nebo byly pravidelně zaplavovány povodňovou vodou z níž se postupně ukládaly sedimenty. (M. Kutílek, 1978) Dalším půdním typem, který se na území historických vodních ploch často vyskytoval je glej fluvický. Nachází se na 20,91 % celkového území. Název pochází z lidové ukrajinštiny a značí maz, kliš. Gleje vznikají dlouhodobým působením podzemní vody, mělce uložené pod povrchem. Lokalizovány jsou především v terénních depresích a údolních nivách. (M. Kutílek, 1978) Pseudogleje zabírají na analyzovaném území 12,73 %. Půdní typ nazývaný také oglejené půdy se vyskytuje hlavně v pahorkatině a v podhůří v nadmořské výšce kolem 400 až 800 m. (M. Kutílek, 1987) Dalším hojně zastoupeným půdním typem jsou kambizemě s různými subtypy. Na vybraném území se nacházejí v zastoupení 19,10 %. Kambizemě neboli hnědé lesní půdy vznikly z latinského *cambiare* – změnit. Vznikají ze souvrství pevných hornin či jiných substrátů. Nachází se ve svažitéch podmínkách a jsou vázány na silně členité reliéfy. Často bývají uloženy pod listnatými lesy v mírném humidním klimatickém pásu. (M. Kutílek, 1987) Posledním typem vyskytujícím se ve vybrané lokalitě jsou antropozemě. Půdní typ vzniká kultivační činností člověka především nakupením substrátů získaných při těžební a stavební činnosti. (M. Kutílek, 1987) Antropozemě se na území historických vodních ploch nachází především na místě současné i bývalé těžební aktivity v okolí Ostravy.

Tab. 3: Typy půd historických vodních ploch

Půdní typy a subtypy	počet vodních ploch	počet vodních ploch (%)
fluvizem glejová	44	40,00
glej fluvický	23	20,91
pseudoglej luvický	12	10,91
kambizem kyselá	11	10,00
kambizem kynická vyluhovaná	5	4,55
fluvizem modální	3	2,73
antropozem urbánní	3	2,73
kambizem oglejená vyluhovaná	3	2,73
pseudoglej modální	2	1,82
glej modální	2	1,82
kambizem modální	2	1,82

5.3 Zaniklé vodní plochy

Historické vodní plochy lze rozdělit na vodní plochy, které opravdu zanikly nebo na vodní plochy, které pouze změny svou velikost. Vodním plochám, které změny svou velikost, se budu podrobněji věnovat v kapitole 6.4 Zachované rybníky z II. vojenského mapování. Zaniklé vodní plochy, jsou ještě patrné na II. vojenském mapování, z čehož plyne, že začaly zanikat až po roce 1852 (1836 – 1852, během tohoto období probíhalo v českých zemích II. vojenské mapování) až do současnosti. Zmíněné vodní plochy označujeme jako zaniklé, jelikož je v mapách současnosti a samozřejmě ve volné krajině již nenajdeme. Většina z těchto vodních ploch zanikla kvůli přeměně hospodářského systému a rozšiřování zemědělských ploch. Rybníky byly vysoušeny a přeměňovány na ornou půdu, pastviny, louky a jiné plochy. Dále také rybníky zanikaly po velkých záplavách, kdy byly poničeny hráze a struktura rybníků, které již nikdo neobnovil. Zaniklých vodních ploch je na vybraném území 79. Ze 79 zaniklých vodních ploch mělo rozlohu menší než 1 hektar 54 % bývalých vodních nádrží. Zbylých 25 % byly nádrže o rozloze nad 1 hektar. Je patrné, že více zanikaly plochy menších rozloh do 1 hektaru.

5.3.1 Současné využití zaniklých ploch

V následující kapitole bylo zjišťováno současné využití plochy po zaniklých rybnících. Nejvíce rybníků bylo přeměněno na plochu zemědělskou, v rámci změny celého systému hospodářství během 18. století. Zemědělská výroba se přesouvala k intenzivnímu obilnářství a pastevectví. Z nedostatku plochy pro tuto novou éru zemědělství byly rybníky vysoušeny a přetvářeny na ornou půdu, louky a pastviny. Dalším způsobem využití zaniklých ploch byla přeměna na tzv. ostatní plochy. Do této skupiny byly zařazeny různé objekty – komunikace, koupaliště, dětská i sportovní hřiště a jiné areály. (Tab. 4)

Tab. 4: Současné využití zaniklých vodních ploch

Využití plochy zaniklých rybníků	Počet zaniklých rybníků	Počet zaniklých rybníků (%)
orná půda	24	30,38
zastavěná plocha a nádvoří	18	22,78
zahrada + trvalý travnatý porost	13	16,46
zalesněná plocha	6	7,59
ostatní plocha	18	22,78

Jak vyplývá z tabulky, nejvíce zaniklých vodních ploch bylo přeměněno v ornou půdu. Konkrétně jde o 24 zaniklých rybníků tedy 30,38 % z celkového počtu využití. Půda, která vznikla po vysoušení rybníku, bývá často úrodná a bohatá na živiny, tudíž hojně využívaná pro pěstování zemědělských plodin – zejména cukrové řepy. Jediné riziko pro pěstování na půdách po zaniklých rybnících, je podmáčení a vodní eroze. Tato situace nastává zejména při vydatnějších deštích nebo větším tání sněhu zvláště na jaře. Zároveň s tímto jevem dochází ke splachům zemědělské půdy a v blízkosti rybníků k zanášení koryt rybníčních náhonů. Dochází k zaplavování polí nebo i lokálním záplavám. Další kategorie, která obsahuje velké množství rybníků je zastavěná plocha a nádvoří. Nachází se zde 18 zaniklých vodních ploch tedy 22,78 %. Kategorii s totožným počtem zaniklých vodních ploch je ostatní plocha. V této kategorii je největší počet zaniklých vodních ploch přeměněn na komunikace. Z celkového počtu ostatní plochy, tvoří komunikace 50 %, konkrétně jde o 9 zaniklých rybníků. Sportovních a dětských hřišť je 7, což odpovídá 38,88 %. A v poslední řadě se zde nachází 2 koupaliště, 11,11 % z celkového počtu ostatních ploch. V kategorii zahrady a trvalý travnatý

porost bylo zaznamenáno 13 zaniklých vodních ploch, 16,46 % z celkového využití zaniklých vodních ploch. A poslední kategorií s nejmenším počtem přeměněných zaniklých vodních ploch jsou zalesněné plochy. Území, na kterých se v současné době nachází les je 6, tedy 7,59 % z celkového počtu využití zaniklých rybníků.

Největší zaniklou vodní plochou byl rybník o rozloze 62,70 hektarů, který vznikl kolem roku 1555. Rybník napájen potokem Křivý se nacházel v katastru obce Hladké Životice. Rybník byl zrušen po roce 1862. V současné době se jeho plocha využívá jako orná půda. Existenci rybníku potvrzuje i název území po zaniklé vodní ploše - Nový rybník. (Skýpalová, 2013)

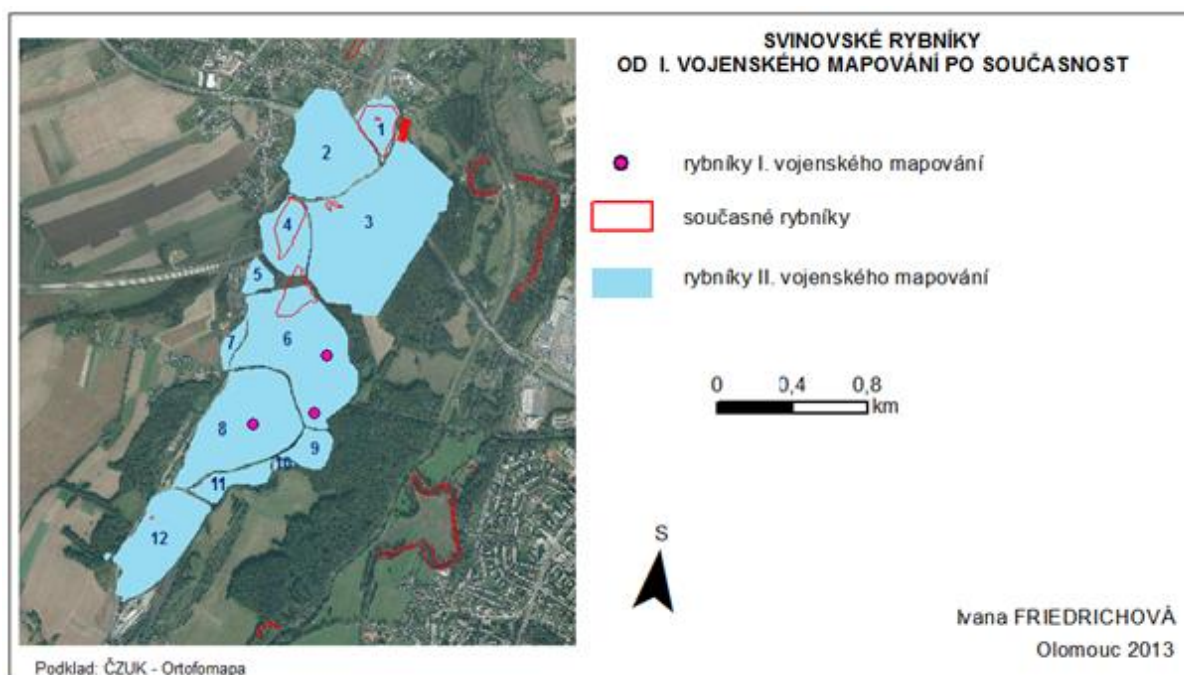

Obr. 1: Zaniklý rybník u obce Hladké Životice (listopad 2012)

Obr. 2: Bývalá hráz (nyní silnice) zaniklého rybníka u obce Hladké Životice (listopad 2012)

Druhou největší zaniklou vodní plochou je rybník Neue. Patřil do rybníční soustavy u Svinova. První zmínka o těchto rybnících pochází ze 14. století. Za zakladatele je považován Petr Bzenec z Markvartovic. V době II. vojenského mapování se zde nacházelo 12 rybníků o celkové rozloze 218,2 hektarů. Názvy rybníků z II. vojenského mapování 1. Nadimacz, 2. Dorfteich, 3. Neue Teich, 4. Mleinsky, 5. Planka, 6. Wrbensky, 7. Beltsch, 8. Witezek, 9. Waczek, 10. Klobuk, 11. Schwarzteich, 12. Vorderteich. Polohy rybníků z II. vojenského mapování jsou zaznačeny na obrázku č. 3. Na mapách I. vojenského mapování najdeme u Svinova pouze 4 rybníky, na místě ostatních rybníků jsou patrné hráze, ale půda je přeměněná na pole, je tedy pravděpodobné že se rybníky v době tvorby map letnily. V současné době se zde nachází pouze 3 rybníky o celkové rozloze 13,1 hektarů. Rybník Neue byl založen roku 1558. Zaujímal rozlohu 59,07 hektarů a nacházel se v obci Polanka nad Odrou. Původně byl rybník vypuštěn a přeměněn na ornou půdu. V současnosti se na jeho území nachází zalesněná plocha, komunikace a zástavba. (Hurt, 1960)

Obr. 3: Schéma Svinovských rybníků od I. vojenského mapování po současnost

Třetím rybníkem, o kterém bych ráda zmínila, je zaniklý rybník v obci Suchdol nad Odrou. Rybník s rozlohou 43,88 hektarů je v současnosti využíván jako zemědělská plocha. Rybník patřil ke kunínskému panství a zanikl v období mezi lety 1842–1845. Zanikl, jelikož přes jeho území vedla naplánovaná trasa Severní dráhy císaře Ferdinanda, která byla uvedena do provozu roku 1847. (Ehler, 2013)

Obr. 4: Zaniklý rybník u obce Suchdol nad Odrou

Obr. 5: Bývalá hráz zaniklého rybníka u obce Suchdol nad Odrou

Naopak nejmenší zaniklou vodní plochou je území s rozlohou 0,012 hektarů. Území leží v Ostravě – Zábřehu a vodní plocha zanikla nejspíše z důvodu rozšiřování měst a obcí. V dnešní době se zde nachází dětské hřiště.

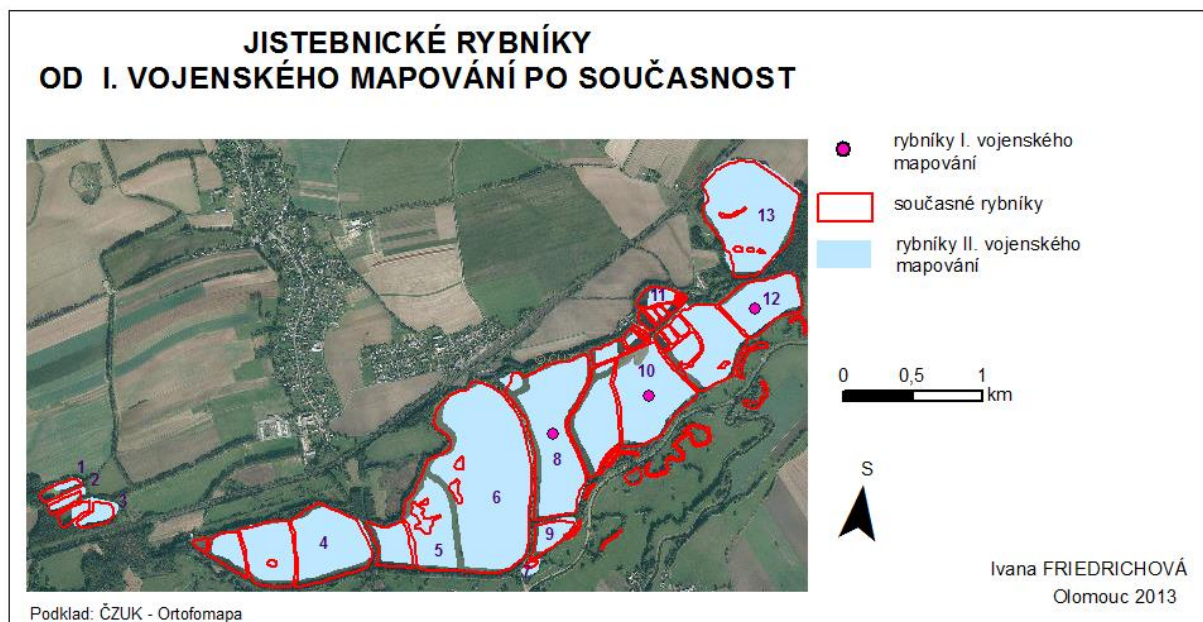
5.4 Zachované rybníky z II. vojenského mapování

Jak již bylo zmíněno, historické vodní plochy zahrnují i rybníky, které se zachovaly do současnosti. Ze 110 historických vodních ploch je 31 vodních ploch, které pouze změnily svou rozlohu. Na jejich území jsou tedy stále přítomny vodní plochy. Z celkového počtu historických vodních ploch činí zachovalé rybníky 28,18 %. Rybníky si rozdělíme do 2 kategorií. Na rybníky, které měly na mapách II. vojenského mapování menší rozlohu než jaká je jejich rozloha v současnosti a na rybníky, které měly naopak větší rozlohu, než jakou

zaujímají dnes. Vodních ploch, které svou rozlohu zvětšily od dob II. vojenského mapování je 16, tedy 51,63 % . Vodních ploch, které měly v minulosti větší rozlohu než jakou mají v současnosti je 15, 48,37% z celkového počtu zachovaných rybníků. (příloha č.1) Nejvíce rybníků, které změnilly svou velikost, se nachází na území rybníčních soustav. Jedná se hlavně o rybníční soustavu v okolí Jistebníku, kterou místní obyvatelé nazývají Malé Třeboňsko. První zmínky o rybnících, tvořících zmiňovanou soustavu, byly podle Hurta v roce 1540. Z vodních ploch, které změnilly svou rozlohu, se na Jistebnicku nachází 41,94 %, konkrétně 13 rybníků. Názvy rybníků z II. vojenského mapování – 1. Schutzeiteich, 2. Grinschteich, 3. Neuteich, 4. Alter Teich, 5. Fasan Teich, 6. Mittel Teich, 7. Bohmenteich, 8. Hirsch Teich, 9. Rutenteich, 10. Die grofse Kugel, 11. Kleintiugelteich, 12. Muhl Teich, 13. Erl Teich. (Obr. 6) V 19. století začal v Jistebníku působit významný rybníkář Pavel Morcinek. Zavedl metodu letnění rybníků na 3 roky. Rybník byl vysušen a na jeho plochu se první rok nasadil oves, pak pšenice a nakonec jetel. Rybníky nemusely být hnojeny a navíc se na nich sklízelo obilí. Celá jistebnická rybníční soustava je zásobována vodou z náhonu Mlýnka neboli Oderská strouha. Tento nejdelší a také nejvýznamnější náhon z celé oblasti je dlouhý 21,773 km. Největší zmapovanou plochou, která změnila svou velikost je zaniklý rybník Neu. Na mapách II. vojenského mapování najdeme velikost rybníku 63,37 ha. V současnosti má rybník, po součtu rozloh všech vodních ploch na jeho území, rozlohu 25,41 ha. Na zbylé části 37,96 ha se nachází mokřady a orná půda. Pozůstatek vodní plochy je rozdělen do čtyř rybníků – Velký a Malý Okluk, Bažantula a Kozák. Největším rybníkem je Bažantula s rozlohou 10,68 ha. Všechny 4 rybníky plní rybochovný účel. V roce 2009 se stala rybníční soustava přírodní rezervací Bažantula. Druhá největší vodní plocha, která změnila rozlohu, se nachází na území dnešního rybníka Bezruč. Na mapách II. vojenského mapování najdeme velikost rybníka 52,15 ha. Od dob II. vojenského mapování rybník zvětšil svou rozlohu o 23,84 ha a jeho současná rozloha činí 75,99 ha. Rybník Bezruč je největší vodní plochou z Jistebnické rybníční soustavy. Jeho účel je rybochovný, kdy převažuje chov kapra jako hlavní ryby a komorový. Hlavním úkolem komorových rybníků je bezpečné uchování ryb přes zimu. Dalším rybníkem z této rybníční soustavy je rybník Alter, který měl v minulosti rozlohu 30,89 ha. V současnosti jsou na místě bývalé vodní plochy 3 rybníky Starý, Sítinový a Průtočný. Největší plochu z bývalého rybníka Alter zabírá rybník Starý s rozlohou 18,54 ha. Účel rybníka je komorový a rybochovný. Dalším rybníkem je rybník Sítinový, který v současnosti zaujímá rozlohu 11,46 ha. Účel Sítinového rybníka je opět rybochovný, komorový. Trojici rybníků uzavírá rybník Průtočný s nejmenší rozlohou 4,90 ha. Rybník slouží opět pro chov ryb. Posledním rybníkem z rybníční soustavy Jistebníku, o kterém se

zmíním je rybník Erl. Rybník oproti ostatním zmíněným svou rozlohu zmenšil. Na mapách druhého vojenského mapování najdeme rybník s rozlohou 47,09ha. V současné době, po součtu všech vodních ploch nacházejících se na území zmenšeného rybníka, dostaneme rozlohu vodní plochy 42,28ha. Za zmenšení vodní plochy, jistě může rozdělení původního rybníka na 7 menších rybníků a také železnice směrem Přerov - Ostrava, která vede územím bývalého rybníka Erl. Od roku 1993 obhospodařuje rybníční soustavu Chov ryb Jistebník, který začal hospodařit po Státním rybářství v Ostravě. Spravují 49 rybníků na katastrech obcí Jistebník, Klimkovice a Polanka. V Jistebníku obhospodařují 30 rybníků a sádky.

Obr. 6: Schéma Jistebnických rybníků od I. vojenského mapování po současnost

Za zmínku stojí i rybníky u města Oder. Na mapách II. vojenského mapování byla patrná pouze malá vodní nádrž, která poháněla blízký mlýn. Při srovnání s mapou z I. vojenského mapování, kdy se zde nacházel pouze 1 rybník, by se mohlo zdát, že 5 současných rybníků zde vzniklo v nedávné minulosti. Avšak podle kroniky města Oder, zde byly rybníky vybudovány již v roce 1555 oderskými pány ze Zvole. Až v roce 1953, kdy se majitelem bývalých rybníků stal národní podnik Státní rybářství, docházelo k postupné obnově rybníků. Jako první byl napuštěn největší rybník Emauzský. Dále rybníky Vražný, Tměný, Travný a jako poslední byl obnoven rybník Cíp. Rybníky jsou znázorněny na obrázku 7 v následujícím pořadí: 1. Tměný, 2. Travný, 3. Emauzský, 4. Vražný, 5. Cíp. Současný majitel rybníků je firma Denas Studénka. Kolem rybníků vede od roku 2001 naučná stezka Stříbrný chodník.

RYBNÍKY U ODER OD II. VOJENSKÉHO MAPOVÁNÍ PO SOUČASNOST

 současné rybníky
 rybníky II. vojenského mapování

0 0,5 1 km

Ivana FRIEDRICHOVÁ
Olomouc 2013

Podklad: ČZUK - Ortofotomapa

Obr. 7: Mapa rybníků u Oder od II. vojenského mapování po současnost

6 Současné vodní plochy

6.1 Analýza současných vodních ploch

V následující kapitole se budu podrobněji věnovat analýze současných vodních ploch. U zaniklých vodních ploch jsem použila vymezení podle rozvodnic III. řádu. Jelikož současných vodních ploch se na sledovaném území horního toku Odry vymezeného pomocí rozvodnic III. řádu nacházelo velké množství, konkrétně 1022 vodních ploch, vybrala jsem si pro svou bližší analýzu obci s rozšířenou působností Nový Jičín. Na území ORP Nový Jičín se nachází 122 vodních ploch. Z těchto 122 vodních ploch je 42 rybníků.

6.1.1 Stručné vymezení území:

Správní obvod Nový Jičín se nachází na jihu Moravskoslezského kraje. Na jihozápadě sousedí s Olomouckým krajem a na jihu s krajem Zlínským. Na severu jeho hranici tvoří obce správního obvodu Vítkov a Opava, severovýchodně obce správního obvodu Ostrava, východně obce správního obvodu Kopřivnice a na západě obce správního obvodu Odry. Ve správním obvodu Nový Jičín se nachází 16 obcí a to Vrchy, Fulnek, Hladké Životice, Suchdol nad Odrou, Kunín, Bartošovice, Sedlnice, Bernartice nad Odrou, Šenov u Nového Jičína, Rybí, Nový Jičín, Starý Jičín, Životice u Nového Jičína, Hodslavice, Hostašovice, Mořkov. Svou rozlohou 275km² zaujímá správní obvod sedmé místo na celkové rozloze Moravskoslezského kraje. Počet obyvatel na tomto území činí 48 529. Ve správním obvodu jsou dva pověřené úřady Nový Jičín a Fulnek. (Český statistický úřad, 2004) Zemědělská půda zaujímá 68,5 % z celkové plochy tohoto území. Lesní pozemky zaujímají menší plochu a to 20,8 % správního obvodu. Z geomorfologického hlediska spadá území správního obvodu ke dvěma odlišným geologickým útvarům České vysočiny a Karpatům. Obě horopisné jednotky odděluje úrodný pruh údolní nivy Moravské brány. (Bechný, 1963) Podle Quittovy klasifikace se území správního obvodu rozprostírá převážně v klimatické oblasti teplé, pouze malá část zasahuje do oblasti mírně teplé. (Tolasz, 2007) Na území najdeme dochovanou část dřívější rozsáhlé rybníkářské soustavy v oblasti Bartošovic, která slouží k hospodářským účelům.

6.2 Rozdělení současných vodních ploch podle kategorií

Součástí analýzy vodních ploch je i rozdělení ploch do funkčních kategorií. Kategorie byly zhotoveny dle Generelu rybníků a nádrží ČR. Generel byl upraven dle potřeb zájmového území, které 2 z těchto kategorií nezahrnuje. V ORP Nový Jičín se vůbec nevyskytovaly kategorie šterkoviště, písničky a těžební jámy zaplavené vodou a další kategorie umělé deprese v krajině vyplněné vodou. Pojmy funkčních kategorií byly definovány již v kapitole 2.2 Metodika práce.

Tab. 5: Rozdělení vodních ploch do kategorií

Kategorie vodních ploch	počet vodních ploch	počet vodních ploch (%)
malé vodní nádrže	62	50,82
rybníky	42	34,56
koupaliště, požární nádrže, čističky odpadních vod	15	12,29
přírozené deprese vyplněné vodou	3	2,45

Jak je patrné z následující tabulky, nejvíce současných vodních ploch na území ORP Nový Jičín bylo zařazeno do funkční kategorie s názvem malé vodní plochy. Celkem se nachází v kategorii 62 malých vodních nádrží, což představuje 48,82 % z celkového počtu vodních ploch. Malé vodní plochy mohou mít v krajině několik funkcí. Velký podíl vodních ploch nacházející se v této kategorii tvoří malé vodní nádrže v blízkosti hospodářských nebo zemědělských zařízení. V těchto zařízeních slouží zřejmě pro hospodářské účely jako je zavlažování nebo napájení hospodářských zvířat. Další kategorií, do které spadá druhý největší počet vodních ploch jsou rybníky. Celkové množství rybníků je 33,02 %, konkrétně 42 rybníků. Ve vybraném území najdeme i 2 rybníční soustavy – Bartošovickou rybníční soustavu a rybníční soustavu u obce Polom. Rybníky mají různé funkce, nejvíce však slouží k chovu ryb zvláště oblíbenou rybou je Kapr obecný. Dalšími neméně důležitými funkcemi jsou ochrana před povodněmi, zásobárna vody – průmyslové a závlahové, rekreace a sportovní rybolov. Do následující kategorie spadají koupaliště, požární nádrže a čističky odpadních vod. Koupaliště se na území ORP Nový Jičín nachází 4. Největší z koupališť je přírodní nádrž Kacabaja s rozlohou 2,8 hektarů. Hlavním účelem je ochrana před záplavami, hlavně

v intravilánu obce Hodslavice. Nejvíce využívána je však nádrž k rekreaci jako přírodní koupaliště. Nádrž Kacabaja má výšku hráze 7 metrů a délku hráze 175 metrů. Objem přírodní vodní nádrže činí 46 660 m³. Areál kolem koupaliště nabízí velké sportovní vyžití a je hojně navštěvovaným místem obyvatel a návštěvníků města Hodslavic. Následující koupaliště, nacházející se v Mořkově je už uměle vytvořený bazén s rozlohou 0,06 hektarů. Koupaliště prošlo v roce 2008 celkovou rekonstrukcí dětského bazénku a plaveckého bazénu. Další umělé koupaliště je v Novém Jičíně. Koupaliště je situováno do sportovního areálu společně se sportovní halou a hotelem. Správcem je basketbalový klub Nový Jičín. Poslední koupaliště na území města Fulneku se nachází na katastrálním území Jerlochovic, což je městská část Fulneku. Koupaliště s rozlohou 0,03 ha je součástí autokempu Fulnek. Požární nádrže jsou na lokalizovaném území pouze 2. První z nich leží na území průmyslového areálu v Dolním předměstí Nového Jičína. Druhá požární nádrž s rozlohou 0,05 ha je ve Starém Jičíně a v letních měsících se využívá také jako koupaliště. Poslední jednotkou této kategorie jsou čističky odpadních vod. Ve vybraném území se nachází 9 čističek odpadních vod. Nejvíce z nich spadá na území Šenova u Nového Jičína, konkrétně 8 čističek. Čističky odpadních vod zde byly vybudovány v roce 1999 v rámci projektu „Odkanalizování vybraných obcí a měst regionu Novojičínska“. Další čistička na území ORP Nový Jičín se nachází v Mořkově a taktéž spadá do již zmiňovaného projektu. Poslední kategorií, jsou přirozené deprese vyplněné vodou. V mém případě se nejedná o jezera, ale spíše o přirozeně přehrazená koryta řek, která nejspíše vznikla nahromaděním biologického materiálu, nacházejícího se v okolí a vně vodního toku. Přírodních depresí mám ve vybraném území 3, činí tedy 2,45 % z celkového počtu vodních nádrží.

6.3 Rozdělení současných vodních ploch podle rozlohy

Jestliže srovnáme velikosti vodních ploch nacházející se na vybraném území ORP Nový Jičín, zjistíme, že se jedná spíše o vodní plochy menších rozměrů. Skoro polovina vodních ploch má rozlohu menší než 0,05 hektarů. Naopak největší vodní plochou je Dolní rybník s rozlohou 63,61 hektarů. Rybník se nachází na katastrálním území Bartošovic a tvoří rybniční soustavu Bartošovických rybníků. Rybniční soustavu tvoří 4 rybníky Dolní a Horní Bartošovický, Dědíkův rybník a rybník Na cigánce. Rybníky byly vytvořeny v 50. letech 20. století na pozůstatcích rybníků z 16. století. V letech 1986–1989 došlo k prohloubení dna Dolního a Horního Bartošovického rybníka. Od roku 2003 je soustava rybníků součástí přírodní rezervace Bartošovický luh.

Tab. 6: Velikost současných vodních ploch

Velikost vodní plochy (ha)	počet vodních ploch	počet vodních ploch (%)
méně než 0,05	47	38,52
0,06 – 0,10	20	16,39
0,11 – 0,30	24	19,69
0,31 – 0,60	14	11,47
0,61 – 1,00	7	5,73
1,01 – 3,00	6	4,92
více než 3,01	4	3,28

Nejvíce vodních ploch nedosahuje velikosti ani 0,05 ha, konkrétně se jedná o 47 vodních ploch. Vodní plochy od 0,11 do 0,30 hektarů jsou s 24 vodními plochami druhou nejpočetnější skupinou. Dále můžeme vyčíst z tabulky, že 10 vodních ploch dosahuje rozlohy větší než je jeden hektar. Všechny 10 ploch jsou rybníky. Největším z nich je Dolní barošovický rybník, o kterém jsem se již zmínila v úvodu. Ještě doplním, že objem rybníka činí 617 133 m³ a má několik funkcí je rybochovný, kachnovýrobní a komorový. Druhý největší rybník Horní Bartošovický je také ze stejnojmenné rybníční soustavy. Rybník má rozlohu 39,66 hektarů a jeho objem je 300 000 m³. Rybník slouží převážně k chovu ryb. Dalším rybníkem přesahujícím rozlohu 1 hektaru je rybník Heřmanický. Nachází se v katastru obce Heřmanice u Polomi a je na konci rybníční soustavy mezi obcemi Heřmanice a Polom. Rybník zaujímá rozlohu 2,40 hektarů a slouží k chovu ryb a pro rekreační účely. Následující rybník, o kterém bych se chtěla podrobněji zmínit, leží na katastrálním území Kojetína u Starého Jičína. Čertův rybník neboli Čerták, jak jej místní nazývají má rozlohu 1,96 ha. Rybník byl do dnešní podoby vytvořen roku 1970. V minulosti byla na jeho místě jen malá vodní nádrž, která náležela k Čertovu mlýnu. Mlýn, dříve zvaný Kojetínský dostal název, podle pověsti. V mlýně prý v době třicetileté války strašil čert. Až statečný voják vracející se domů z války čerta z mlýna vyhnal. Dnes již těžko zjistíme, zda se jedná o pověst či skutečnost, faktem je, že budova výletní restaurace, stojící na místě bývalého mlýna dostala název Čertův mlýn a rybník název Čertův. Objem toho rybníku je 68 000 m³ a výška hráze činí 8 metrů. Účelem je sportovní rybolov a rekreace. Rybník Kletné má rozlohu 1,6 ha a nachází se asi 1 km od obce Kletná. Rybník vznikl v roce 1893 a v jeho blízkém okolí se

v minulosti těžil galenit a vzácně i stříbro. V současnosti rybník slouží k chovu ryb, rekreaci a sportovnímu rybolovu. Výška hráze rybníka činí 9,5 metrů a objem je 62 000 m³.

Tab. 7: Největší rybníky na území ORP Nový Jičín

Název rybníka	Název obce	zdroj vody	rozloha rybníka (ha)
Dolní Bartošovický rybník	Bartošovice	Odra	63,61
Horní Bartošovický rybník	Bartošovice	Odra	39,66
Bartošovice I.	Bartošovice	Bartošovický potok	3,73
Bartošovice II.	Bartošovice	Hukovický potok	3,60
Heřmanický rybník	Heřmanice u Polomi	Luha	2,40
Čertův rybník	Kojetín	Kojetínský potok	1,96
Kletné	Suchdol nad Odrou	Kletenský potok	1,62
Lukavec	Lukavec	Gručovka	1,50
	Libhošť	Bartošovický potok	1,28
	Jerlochovice	Stříbrný potok	1,06

Závěr

Hlavním cílem mé bakalářské práce, byla analýza historických a současných vodních ploch horního toku Odry. Historické vodní plochy byly různé rozlohy, avšak více než polovina, konkrétně 57 % měla rozlohu menší než 1 hektar. Naopak 10 % vodních ploch dosahovalo v minulosti velikosti více než 30 hektarů. Na vymezeném území dle rozvodnic III. řádu horního toku Odry zaniklo celkem 79 vodních ploch. Zanikání probíhalo od dob druhého vojenského mapování do současnosti. Nejhojnějším důvodem k vysoušení a zanikání rybníků byla přeměna v zemědělskou půdu. Právě proto bylo při analýze současného využití půdy po zaniklých rybnících zjištěno, že se nejvíce bývalých vodních ploch přeměnilo v ornou půdu. Dalším častým využitím půdy byla zástavba v rámci rozšiřování obcí a měst. Na vybraném území je 31 rybníků, které od dob druhého vojenského mapování nezanikly a přetrvaly do současnosti. Z 31 vodních ploch, jich 16 svou rozlohu zvětšilo oproti velikosti zaznamenané v mapách II. vojenského mapování. Největší vodní plochy, které se zachovaly do současnosti, byly především rybníční soustavy – např. Jistebnická.

Analýza současných vodních ploch byla provedena na území obce s rozšířenou působností Nový Jičín. Na vybraném území se nacházelo 122 vodních ploch. Hlavním cílem bylo vodní plochy rozdělit do funkčních kategorií, jelikož pro dané území nebyly kategorie stanoveny. Polovina vodních ploch spadá do kategorie malých vodních nádrží s funkcí převážně hospodářskou. Rybníky tvoří 34,56 % vodních ploch a mají většinou účel ochrany před povodněmi a rybochovný. Mezi největší a nejvýznamnější rybníky území patří Horní a Dolní Bartošovický rybník z Bartošovické rybníční soustavy. Bartošovická rybníční soustava je součástí chráněné přírodní rezervace Bartošovický luh.

Při zpracování bakalářské práce nebylo jednoduché najít informace a literaturu o zaniklých vodních plochách a rybníkářství ve zkoumané oblasti, jelikož tato oblast nepatří k nejvýznamnějším rybníkářským oblastem u nás. Čerpala jsem převážně z odborných publikací poskytnutých městem Nový Jičín a také z inventárních záznamů ze Státního zemského archivu Olomouc.

SUMMARY

Goal of this bachelor's thesis is analysis of historical and recent water areas. Historical water areas are defined as all the water areas that are plotted on maps of second military mapping. These water areas are divided into two groups, extinct and water areas that are still present. There were 110 historical water areas on given territory, out of which 79 are extinct water areas. Extinction of ponds was caused mainly by transformation of economic system. Remaining 31 water areas are historical ponds that are still present today. In its second part, thesis focused on recent water areas in Nový Jičín province. Main aim was to divide water areas into functional categories, because no such categories were defined for given territory. There are 122 water areas in Nový Jičín province. Half of these water areas are considered small water areas. Ponds make up 34,56% of water areas and serve for fish farming or flood control. Horní and Dolní Bartošovický pond out of Bartošovice pond system belong among the biggest ponds in given territory. Bartošovice pond system is part of protected nature reserve, Bartošovický luh.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

- ANDRESKA, Jiří. *Lesk a sláva českého rybářství*. Pacov : NUGA, 1997. 166 s. ISBN 80-85903-06-7.
- BECHNÝ, Jaroslav. *Geografie okresu Nový Jičín*. Ostrava : Krajské nakladatelství v Ostravě, 1963. 160 s. ISBN 48-009-63.
- DEMEK, Jaroslav, et al. *HORY A NÍŽINY : Zeměpisný lexikon ČR*. Brno : AOPK ČR, 2006. 580 s. ISBN 80-86064-99-9.
- DUBRAVIUS, Jan. *O rybnících*. Praha: Československá akademie věd, 1953. 77 s.
- HASÍK, Otakar. *Vodohospodářská výstavba a životní prostředí člověka*. Praha: Academia, 1974. 381 s.
- HURT, Rudolf. *Dějiny rybníkářství na Moravě a ve Slezsku 1 a 2.díl*. Ostrava: Krajské nakladatelství v Ostravě, 1960. 323 s.
- KUTÍLEK, Miroslav. *Vodohospodářská pedologie*. Praha : Státní nakladatelství technické literatury, 1978. 295 s. ISBN 04-721-78.
- LIPSKÝ, Zdeněk. *Sledování změn v kulturní krajině*. Kostelec nad Černými lesy : Česká zemědělská univerzita v Praze, 2000. 71 s. ISBN 80-213-0643-2.
- MÍKA, Alois. *Slavná minulost českého rybníkářství*. Praha : Orbis, 1955. 59 s.
- POKORNÝ, Josef. *Vodní hospodářství: Stavby v rybářství*. Praha: Informatorium, spol. s.r.o., 2009. 308 s. ISBN 978-80-7333-071-2.
- TOLASZ, Radim a kol. *Atlas podnebí Česka*. Praha: ČHMÚ, 2007. 255 s. ISBN 978-80-244-1626-7.
- VRÁNA, Karel; BERAN, Jan. *Rybníky a účelové nádrže*. Praha: ČVÚT v Praze, 2008. 150 s. ISBN 978-80-01-04002-7.

Ústní a písemné zdroje

- Městský úřad Nový Jičín – Odbor životního prostředí: *Přehled o malých vodních nádržích a rybnících na území okresu Nový Jičín*. 1967.
- Zemský archiv v Opavě – Státní okresní archiv Olomouc, Záznam o schůzi III. odborné pracovní komise pro dílčí povodí Odry, Opavy, Ostravice, Olše svolané

Vodohospodářskou kanceláří ministerstva stavebního průmyslu v Brně. 1952. číslo kartonu 436, sign, 154.15

- Ehler, Richard. písemná konzultace poskytnutá starostou městyse Suchdol nad Odrou, 22.3.2013
- Skýpalová, Šárka. písemná konzultace poskytnutá referentkou OÚ Hladké Životice, 29.3.2013

Elektronické zdroje

- ČÚZK [online]. 2013 [cit. 2013-04-03]. Nahlížení do katastru. Dostupné z WWW: <<http://nahlizenidokn.cuzk.cz/>>.
- ČSÚ [online]. 2011 [cit. 2013-05-03]. Informace o jednotlivých správních obvodech ORP. Dostupné z WWW: <http://www.czso.cz/xm/redakce.nsf/i/charakteristika_kraje>.
- Technické normy ČSN [online]. 2011 [cit. 2013-04-12]. ČSN 75 2410 (752410) Malé vodní nádrže. Dostupné z WWW: <http://www.technicke-normy-csn.cz/752410-csn-75-2410_4_26084.html>.
- POVODÍ ODRY. [online]. 2007 [cit. 2013-04-08]. Plán oblasti povodí Odry. Dostupné z WWW: <http://www.pod.cz/plan-oblasti-povodi-Odry/a-popis/a-1.html#a_1_1>.
- AOPK ČR [online]. 2012 [cit. 2013-04-09]. Správa CHKO Poodří. Dostupné z WWW: <http://www.poodri.ochranaprirody.cz>

Mapové podklady

- Vrstvy použité v ArcGis 10 – In: Národní geoportál INSPIRE [online]: 2010 [cit. 2013-04-24]. Dostupné na: <http://geoportal.gov.cz>
- VÚV TGM – digitální data DIBAVOD – vodní toky, hydrologické členění (povodí III. řádu). Dostupné z WWW: <<http://www.dibavod.cz/>>
- Oldmaps – Staré mapy: I.vojenské mapování [online]: 2010 [cit. 2013-04-24]. Dostupné na: <http://oldmaps.geolab.cz>
- Oldmaps – Staré mapy: II.vojenské mapování [online]: 2010 [cit. 2013-04-26]. Dostupné na: <http://oldmaps.geolab.cz>

SEZNAM PŘÍLOH

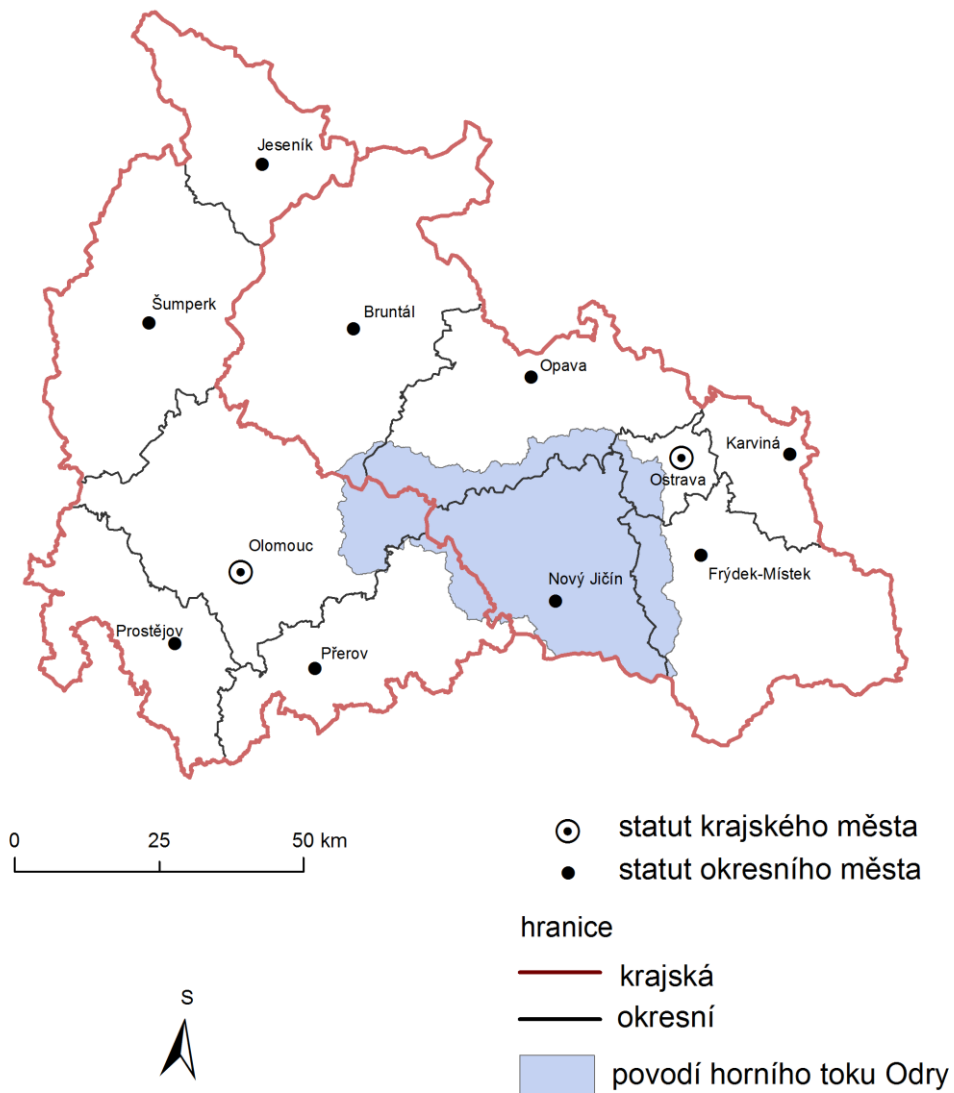
Příloha č. 1: Zachované rybníky z II. vojenského mapování	42
Příloha č.2: Mapa zájmového území	43
Příloha č. 3: Mapa kategorií současných vodních ploch v ORP Nový Jičín 2013.....	44
Příloha č. 4: Mapa velikosti současných vodních ploch v ORP Nový Jičín	45
Příloha č. 5: Mapa půdních typů současných vodních ploch v ORP Nový Jičín 2013	46
Příloha č. 6: fotodokumentace.....	47

Příloha č. 1: Zachované rybníky z II. vojenského mapování

katastrální území	původní rozloha (ha)	současná rozloha (ha)
Albrechtičky	1,12	0,08
Albrechtičky	2,6	0,85
Albrechtičky	63,37	25,4
Albrechtičky	6,9	8,27
Bravantice	6,71	4,47
Bravantice	3,4	1,72
Děrné	1,23	1,5
Jistebník	30,09	37,54
Jistebník	0,83	0,94
Jistebník	1,91	2,02
Jistebník	1,1	34,26
Jistebník	3,05	4,4
Jistebník	0,77	0,24
Jistebník	52,15	75,99
Jistebník	17,46	17,86
Jistebník	30,89	34,9
Jistebník	3,76	3,81
Jistebník	0,74	2,29
Jistebník	47,09	42,28
Jistebník	25,63	34,26
Kujavy	0,09	0,02
Libavá	0,63	0,45
Libavá	0,79	0,35
Lichnov	47,08	42,43
Nový Jičín	0,28	0,4
Odry	0,87	11,74
Polanka nad Odrou	40,94	3,52
Polanka nad Odrou	11,8	4,1
Polanka nad Odrou	6,41	5,23
Sklenov	0,08	0,1
Trnávka u Nového Jičína	2,4	1,95

Příloha č.2: Mapa zájmového území

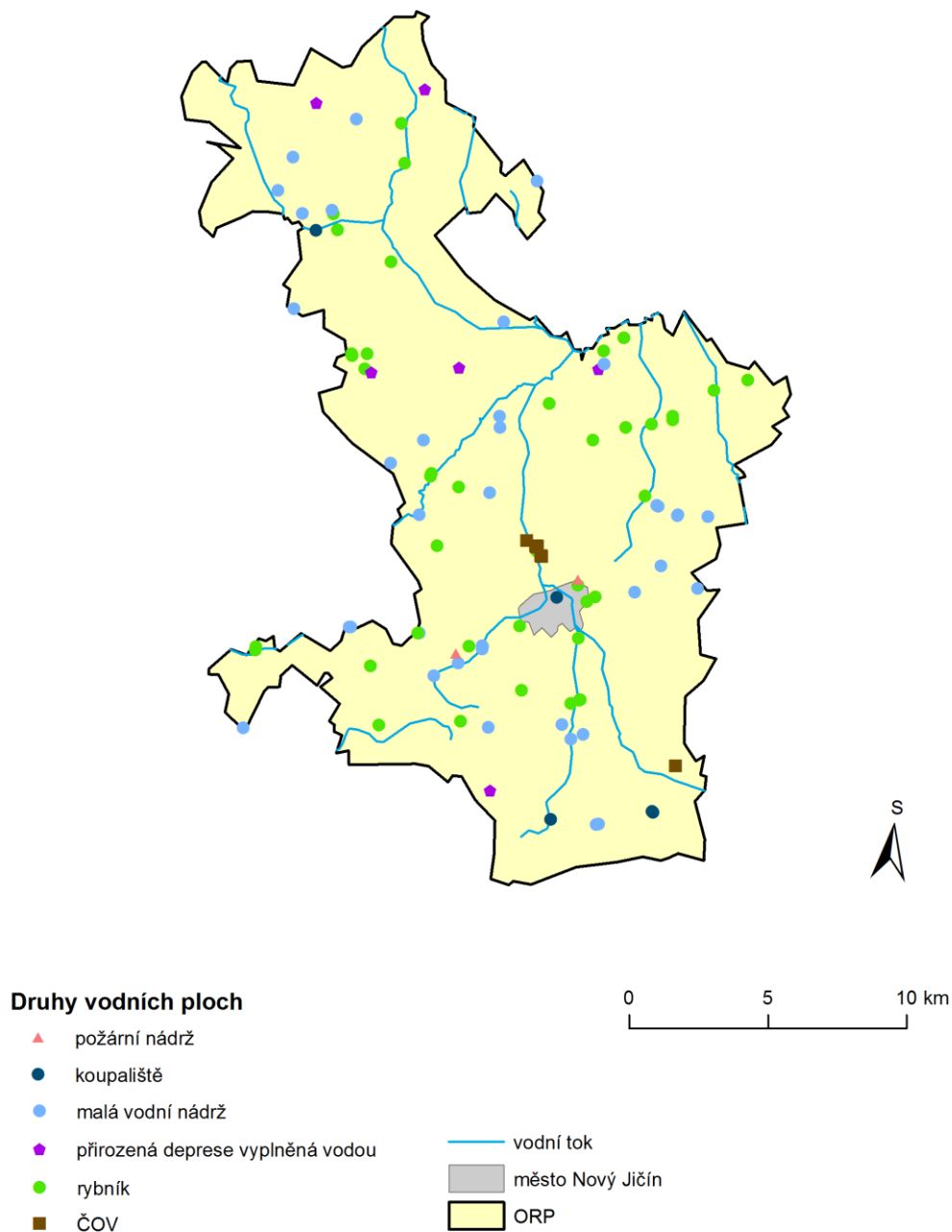
VYMEZENÍ ZÁJMOVÉ OBLASTI HORNÍHO TOKU ODRY v Olomouckém a Moravskoslezském kraji v roce 2013

Ivana FRIEDRICHOVÁ
Olomouc 2013

Podklad: Národní geoportál INSPIRE – hranice správních celků

DRUHY SOUČASNÝCH VODNÍCH PLOCH v ORP Nový Jičín v roce 2013

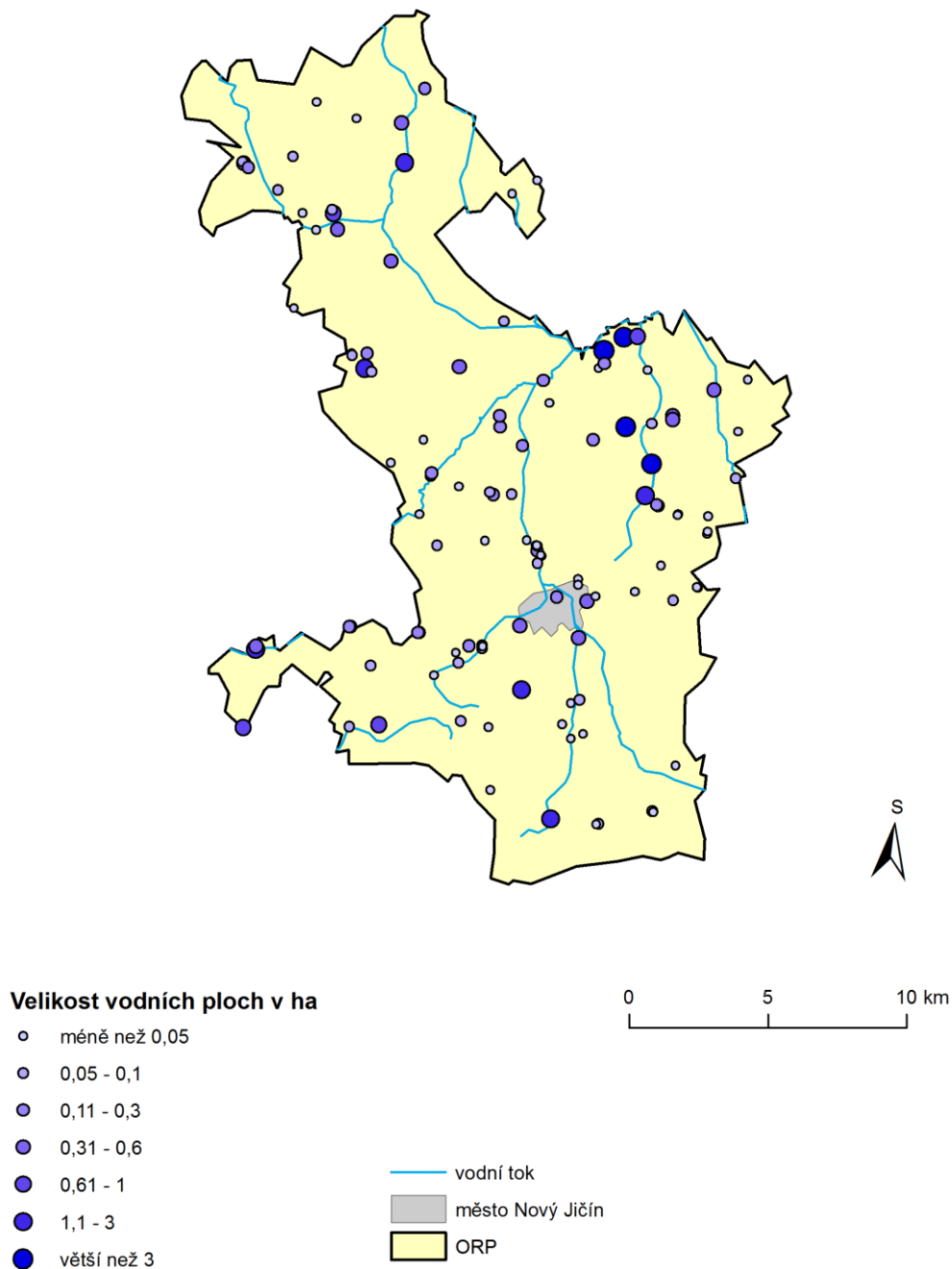

Ivana FRIEDRICHOVÁ
Olomouc 2013

Podklad: Národní geoportál INSPIRE – správní členění, obce ČR, vodní toky

Příloha č. 4: Mapa velikosti současných vodních ploch v ORP Nový Jičín

VELIKOST SOUČASNÝCH VODNÍCH PLOCH v ORP Nový Jičín v roce 2013

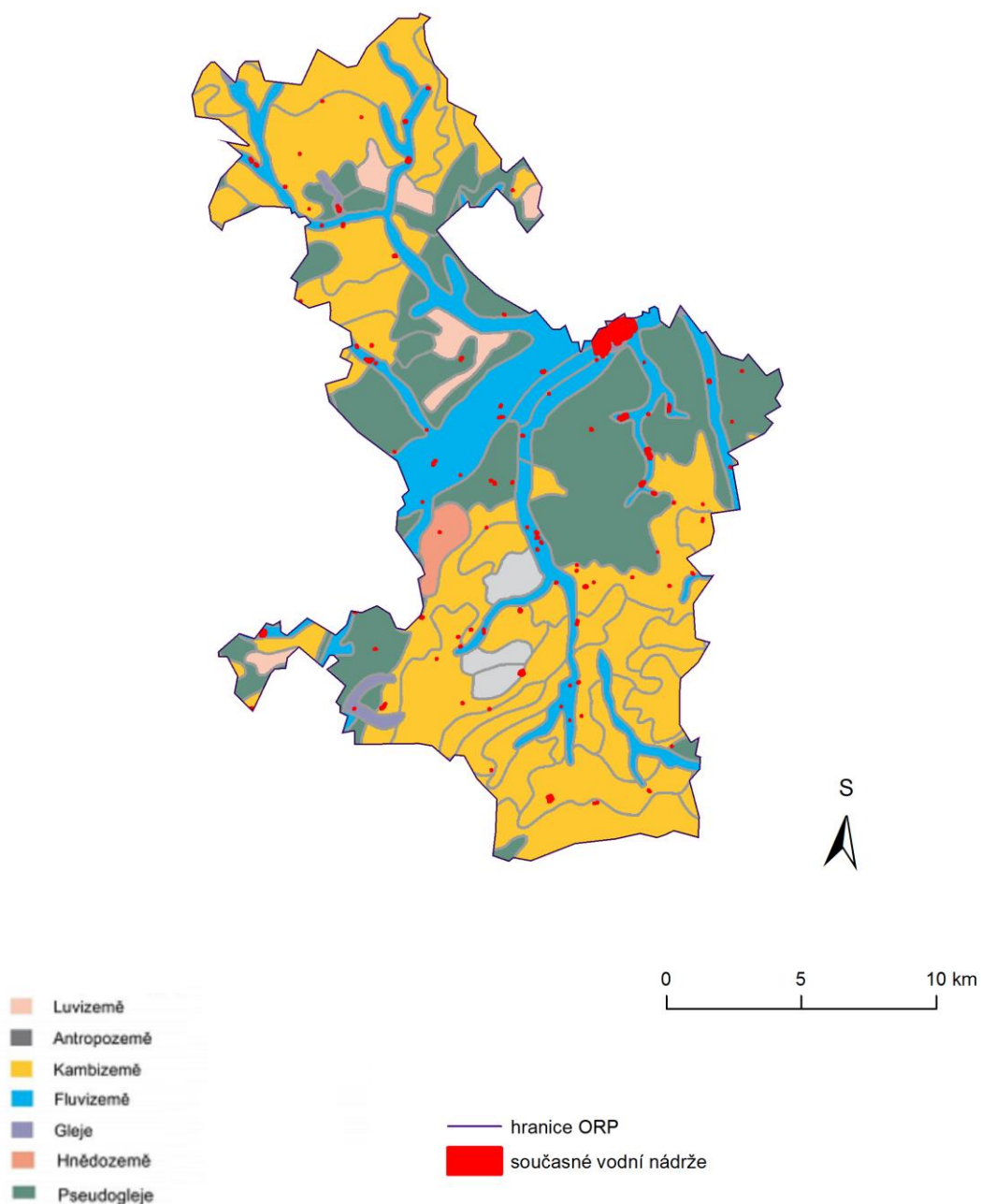

Ivana FRIEDRICHOVÁ
Olomouc 2013

Podklad: Národní geoportál INSPIRE – správní členění, obce ČR, vodní toky

PŮDNÍ TYPY SOUČASNÝCH VODNÍCH PLOCH

v ORP Nový Jičín v roce 2013

Ivana FRIEDRICHOVÁ
Olomouc 2013

Podklad: Národní geoportál INSPIRE – správní členění, obce ČR, vodní toky

Příloha č. 6: fotodokumentace

Obr. č. 8: Současný rybník Horní Polom s náhonem (duben 2013)

Obr. č. 9: Současný rybník Dolní Polom (duben 2013)

Obr. č. 10: Heřmanický rybník u obce Polom (duben 2013)